

BARKHORST

(een campingdrama in elf scènes)

w e r k t i t e l

4e versie
14 november 1995
jeroen van den berg

AD HOC frats

LEEWARDEN MARSSUM BUITENPOST DOKKUM

SCENE 1

Bert zit met Suzan aan de bar in een café in Spanje, ergens aan de Costa del Sol. Bert heeft een petje op waarop in grote letters Olé staat. Suzan draagt een niet erg modieus reisleidsters uniform. Het is erg warm. Onder Bert's oksels zitten grote zweetvlekken.

Bert:Van de een op de andere dag. De hele zaak verkocht.

Suzan:Geweldig.

Bert:Een kwestie van keuze.

Suzan:Zo is het leven.

Bert:Omdat ik er zat van was. Die boerderij.

Suzan:Wat dacht je van mij. In mijn vak...

Bert:En totaal geen toekomst.

Suzan:Ik heb altijd vakantie. Alsof dat zo speciaal is.

Bert:Totaal geen toekomst.

Suzan:De hele dag in een bus. Steeds maar weer hetzelfde verhaaltje.

Bert:Heb ik alle beesten verkocht.

Suzan:Aan uw linkerhand ziet u...

Bert:Puur een kwestie van lef hoor.

Suzan:Dacht je dat ik dat niet wilde.

Bert:In een keer de hele zaak verkocht.

Suzan:In een keer een ander leven beginnen. Van de een op de andere dag. Nooit meer reisleidster. Nooit meer vervelende gesprekjes met vervelende mensen. Nooit meer vriendelijk glimlachen. Nooit meer onzinnige vragen beantwoorden. Wanneer is deze kerk gebouwd. Hoe vaak regent het hier gemiddeld. Wie is die man op dat paard. Wat staat er morgen op het programma. Ik voel me niet zo lekker. Het eten is te vet. We stoppen veel te weinig.

(stilte)

Bert:Mooi land Spanje. Lekker warm.

Suzan:Zeg maar heet.

Bert:Zeg dat wel.

(stilte)

Bert:Ik was er gewoon goed zat van. Die hele boerderij.

Suzan:Natuurlijk.

Bert:(slaat met zijn hand op de tafel) Goed zat was ik ervan.

Suzan:Ja ja.

Bert:Toerisme. Daar gaat het om.

Suzan:Toerisme.

Bert:Dat is de toekomst.

Suzan:Zonder toekomst houd je niet veel over.

Bert:Zonder toekomst heb je niets. (slaat op de tafel) Niets. Godverdomme. Heb ik in één keer de hele boerderij verkocht. Ben ik op vakantie gegaan. Had ik wel verdiend. Toch.

Suzan:Dat had je wel verdiend. Ikzelf...

Bert:Vakantie is een recht. Vind ik dan. Precies. Wat ik zei. Toerisme. Daar zit de toekomst. Zoals hier in Spanje. Dan zie je het toch. Wat betreft toerisme. Is het hier een en al toerisme. En waar moeten al die Spanjaarden dan heen. Op vakantie. Zie je. En daar zit het gat. Want die kennen het al. Hier. Die Spanjaarden. Die willen iets anders. Als die op vakantie zijn. Dus gaan ze naar ons. En in dat gaat daar spring ik dan in. Ga ik gewoon een camping beginnen.

Suzan:Slim hoor.

Bert:Begin ik gewoon een camping.

Suzan:Echt slim hoor.

Bert:(slaat op de tafel) Als ik op de tafel sla dan sla ik op een tafel.

Suzan:(slaat ook op tafel) Ik heet Suzan.

Bert:Godverdomme Suzan.

Suzan:(slaat weer op de tafel) Godverdomme.

Bert:Ik heet Bert.

Suzan:Ik vind het hartstikke leuk Bert.

Bert:Ik ook. Suzan. Ik ook.

Suzan:Dat we zo lekker zitten te praten. Omdat je toch niets weet. Voor je op vakantie gaat.

Bert:Van te voren weet je niets. Zo is het met alles.

Suzan:En dan de laatste avond. Zit je opeens zomaar te praten. Ik... (de barman draait Viva Espana, heel hard)

Bert:(schreeuwt) Leuk muziek. (zingt mee, nogal vals, hij danst in de maat. Net op het moment dat Suzan wil meedoen, draait de plaat steeds langzamer tot ie uiteindelijk stilstaat)

Bert:Godver.

Suzan:Zeker iets kapot.

Bert:Pick up kapot. Godver.

Suzan:Kutspanje.

Bert:Blijft er niet veel over.

Suzan:Godver. Zou in Nederland nooit gebeuren.

Bert:Nooit.

Suzan:Kut Bert.

Bert:Zeg dat wel. (slaat op tafel) Kut gewoon. Kut. Zou in Nederland nooit gebeuren. Toch.

Suzan:Nooit.

Bert:Godver.

(stilte)

Suzan:Ik...

Bert: Anders moet je maar eens langskomen.

Suzan: Wat.

Bert: Moet je gewoon eens langs komen.

Suzan: Leuk zeg.

Bert: Als je in de buurt bent.

Suzan: Als ik in de buurt ben.

Bert: Als je weer terug ben.

Suzan: Als ik weer terug ben.

Bert: Kom je gewoon eens langs.

Suzan: Sta ik ineens op de stoep.

Bert: Was je toevallig in de buurt.

Suzan: Sta ik daar zo ineens.

Bert: Moet je doen.

Suzan: Doe ik ook. (stilte)

Bert: (kust haar, ze rukt zich los)

Suzan: Bert.

Bert: Sorry. Het is de vakantie.

Suzan: Geeft niets.

SCENE 2

Weer thuis. Bert heeft bezoek van Erno, een lage ambtenaar bij de gemeente.

Erno:Ik vind dat een prima idee Bert. Omdat wij hier van de gemeente. Ik bedoel. Omdat het prima aansluit. Wat betreft de hele exploitatie. En de hele regionalisering. En de provincie. Dat ook vooral. Want moment. Ik zet even het een en ander op papier. (pakt een vel papier, schrijft) Camping. Verdomme. Bert. Ik vind het een prima plan.

Bert:Fijn. Ik...

Erno:Of we zetten de hele zaak onder water. Dat kan ook nog.

Bert:Ik weet niet...

Erno:De waterrecreant. Dat is ook toerisme. Dus.

Bert:Je moet een beetje met de tijd mee.

Erno:Precies. En dat hoor je niet zo vaak. Ik ben zo blij dat je gewoon het lef. Of de ambitie.

Bert:De ambitie.

Erno:Dat ook Bert. Want je ziet ze hier nooit. Niemand. Dus doen wij maar. Wat moet je anders. Want dacht je dat ik het leuk vind. Zo. Steeds op een kantoor.

Bert:Ik denk...

Erno:Houdt toch op Bert. Ik heb zo ook mijn ideeën. Mijn ambities. Mijn idealen. Ik wil ook gewoon ook wat gewoon. Snap je Bert.

Bert:Natuurlijk.

Erno:Godver. De buitenlucht. De hele zaak ontwikkelen. Het potentieel. Want wij willen wel Bert. De handen uit de mouwen. Aanpakken. Dat soort dingen. Dat jij nu net hier binnenstapt. Met jouw idee.

Bert:Toevallig.

Erno:Dat kan geen toeval zijn.

Bert:Nee.

Erno:(geeft hem het rapport) Hier. Heb ik geschreven. Staat het allemaal in. Het

complete beleid. En alles en alles en alles.

Bert:Zo.

Erno:We gaan het doen. Bert. Hoor je dat. Doen. Samen. Oké. (geeft hem een hand)

Bert:Oké.

Erno:Dan zal ik direct even Barkhorst. Ik bedoel. Van algemene zaken...

Bert:Als dat zou kunnen...

Erno:Zodat de wethouder en de rest... (draait een nummer, met z'n hand op de hoorn)
Momentje. (stilte) Als je nog een kopje koffie... (wijst op de thermoskan, Bert wil inschenken, de kan blijkt leeg)

Bert:Geeft niets.

Erno:Hè?

Bert:Niets.

Erno:Je moet gewoon alles zeggen Bert, Dat is... (door de hoorn) Natuurlijk. (met z'n hand op de hoorn) Momentje... (wijst op de thermoskan) Als je nog een kopje...

Bert:Dank u wel.

Erno:Je Bert. Je.

Bert:Ja ja. Je.

Erno:(in de hoorn) Van Bladel. Ik... O. Dat is goed ja. (legt de hoorn neer) Zeg Bert.
(steekt zijn hand uit) Ik regel het verder.

Bert:Wat betreft de financiële kant.

Erno:Daar komen we uit.

Bert:Omdat ik momenteel niet veel geld heb...

Erno:We geloven in je Bert.

Bert:Ik bedoel het voorschot.

Erno:Jij weet wat je wilt. De mondige burger. Leuk hoor.

Bert:Omdat ik toch al het een en ander heb uitgegeven.

Erno:Precies precies. Wij van de gemeente...

Bert:En het nog een tijdje duurt denk ik...

Erno:Lange termijn Bert. Daar moet je aan denken. Alles langer termijn.

Bert:Jawel.

Erno:Snap je wat ik bedoel. Langer ter...

Bert:Langer termijn. Natuurlijk.

Erno:Investeren. Dat vooral.

Bert:Dat ook. Maar...

Erno:Toerisme Bert. Voel je.

Bert:Toerisme.

Erno:Juist. Of denk je dat we het niet zien zitten. Hé.

Bert:Dat wel...

Erno:Nou dan. Kom op. (geeft hem een hand) Partner.

Bert:Luister van Bladel.

Erno:Zeg maar eh Henk Bert. Gewoon Henk.

Bert:Luister Henk.

Erno:Precies Bert. Gewoon Henk.

Bert:Want weet je...

Erno:Omdat we dicht bij de burger staan. Klantgerichte benadering Bert. Geldt net zo goed voor jou straks.

Bert:Precies Henk. Wat ik nog even...

Erno:Zeg jij maar lekker Henk. Zie je wel dat het scheelt.

Bert:Zeker...

Erno:Nou dan. (Suzan komt binnen) Hé. Hallo.

Bert:Suzan.

Suzan:Leuk hè.

Bert:Ik had niet gedacht...

Suzan:Je vindt het toch leuk toch.

Erno:Je nieuwe vriendin Bert. Hé...

Bert:Dat is...

Suzan:We kennen elkaar...

Erno:Dat bedoel ik.

Suzan:Van Spanje...

Erno:(steekt z'n hand uit) Henk. Ruimtelijke ordening. R.O.

Bert:Ik had niet gedacht.

Erno:Snap je. R.O.

Suzan:Dat geeft toch niets.

Erno:Dat is de afkorting. Ruimtelijke Ordening. R.O.

Suzan:Dat kan ook best.

Erno:Dat is wel zo eenvoudig.

Bert:Zeg jongens.

Erno:Hé die Bert. Prima gast.

Suzan:R.O.

Erno:Leuk hè.

Suzan:Interessant hoor. Ikzelf...

Erno:Laat me eens raden.

Bert:Wil er iemand een kopje koffie.

Erno:Nog geen dertig.

Suzan:Goed.

Bert:Jongens.

Erno:Die Bert die kun je er bij hebben.

Bert:Wil er iemand...

Erno:Als ie z'n bek maar eens hield.

Suzan:(moet lachen)

Erno:Jij vind mij wel leuk hè. (tegen Bert) Ze vindt me wel leuk hè.

Suzan:Ik heb er over nagedacht Bert.

Erno:Hé. Bert...

Suzan:En nu weet ik het.

Erno:Hé. Jongens.

Suzan:Wat betreft jouw idee. Van dat camping.

Bert:Mijn idee van de camping.

Suzan:En mijn ervaring qua toerisme.

Bert:Jouw ervaring qua toerisme.

Suzan:Zodat dat prima aansluit. Omdat je zei. Kom maar eens langs.

Erno:Ik. (pakt zijn zaktelefoon, toetst een nummer in)

Suzan:Want dat heb je gezegd.

Bert:Ja ja.

Suzan:En hier ben ik dan.

Bert:Daar ben je.

Suzan:En daar sta jij.

Bert:Zo is het.

Suzan:En niet voor niets. Voel je.

Bert:En niet voor niets. Ik...

Suzan:Zijn we voor elkaar geschapen. Als het ware.

Bert:Dat overvalt me een beetje. Ik...

Suzan:(omhelst hem, kust hem langdurig, ondertussen toetst Henk driftig op zijn zaktelefoon) Zo was het bedoeld.

SCENE 3

Bij Bert thuis.

Bert:Luister Henk.

Erno:Natuurlijk.

Bert:Nee. Serieus.

Erno:Alsof ik niet serieus...

Bert:Jawel.

Erno:Nou dan.

Bert:Ik weet het wel...

Erno:Nou dan.

Bert:Maar soms denk ik...

Erno:Natuurlijk natuurlijk.

Bert:Wat betreft dat hele idee van de camping...

Erno:Natuurlijk natuurlijk...

Bert:Omdat het allemaal wat langzaam...

Erno:Wat krijgen we nou toch allemaal ineens...

Bert:Dat idee met dat camping...

Erno:Dat idee is prima.

Bert:Jawel.

Erno:Nou dan.

Bert:Maar...

Erno:Nou moet je ophouden.

Bert:Ik...

Erno:Ik zei nou moet je ophouden. Kom op. Vertrouwen. (wijst op z'n voorhoofd) Zie je. Daar staat het. Vertrouwen. (geeft hem een hand) Partner.

Bert:Ik weet het niet Henk.

Erno:Uitstraling. Bert. Zegt jou dat iets. Uitstraling.

Bert:Uitstraling.

Erno:Je zou eens een beter pak moeten kopen. Ik noem maar iets.

Bert:Wat is er mis...

Erno:Een keertje naar de kapper.

Bert:Luister Henk...

Erno:Pep jezelf wat op man.

Bert:Wat dacht je wat ik de hele dag doe man. Ik zit me de hele dag op te peppen.

Erno:Onzin.

Bert:(schreeuwt tegen zichzelf) Bert. Verdomme. Het is verdomme jouw project. Je moet het gewoon doen jongen. Doen. Snap je.

Suzan:(komt binnen) Wat een herrie. Hé. Hallo Henk.

Bert:(tegen Erno) Zie je. Het gaat niet Henk.

Erno:Natuurlijk niet. Natuurlijk gaat het niet.

Bert:Ik...

Erno:Zo zonder kantoor of niets. Je ziet er goed uit Suzan.

Suzan:Dank je. We hebben een kantoor nodig.

Bert:Dus jij denkt dat...

Erno:Natuurlijk.

Suzan:Dat heb ik ook al gezegd. Geen toerisme zonder kantoor.

Erno:Je moet gewoon eens een bureau kopen.

Bert:Een bureau.

Erno:En een fax en een antwoordapparaat. Dat soort dingen. Communicatie. Daar draait het om.

Suzan:Geweldig Henk. Jij bent een man met inzicht.

Erno:Ik heb het razend druk jongens. Ik moet er vandoor.

Bert:Dus jij denkt dat we een kantoor...

Erno:Natuurlijk.

Suzan:Natuurlijk.

SCENE 4

(Henk zit achter zijn gloednieuwe bureau, hij kijkt strak voor zich uit. Suzan geeft de planten water)

Bert:Ik weet het niet. (lange pauze) Ik weet het echt niet.

Suzan:Houd je nog van mij.

Bert:Ik ben bezig Suzan.

Suzan:Ik wil het gewoon weten.

Bert:Natuurlijk Suzan.

Suzan:Je hebt het vandaag nog niet gezegd.

Bert:Ik was het vergeten. Sorry. (stilte)

Suzan:Het moet wel spontaan blijven.

Bert:Het moet wel spontaan blijven.

Suzan:Nu moet ik er steeds om vragen.

Bert:Je geeft me gewoon de kans niet.

Suzan:Als ik het niet vraag dan zeg je het nooit.

Bert:Dat denk je maar. (stilte)

Suzan:Denk jij dat Henk...

Bert:Vertrouwen Suzan. Vertrouwen.

Suzan:Daar gaat het niet om.

Bert:Juist wel. (wijst op zijn voorhoofd) Hier. Vertrouwen. Daar staat het.

Suzan:Waar slaat dat op.

Bert:Ik ga niet alles uitleggen.

Suzan:Omdat Henk toch met Barkhorst.....

Bert:Ik ben bezig Suzan. (stilte)

Suzan:Ik vind toch...

Bert:(slaat op tafel) Verdomme...

Suzan:Omdat er zo geen schot in de zaak zit.

Bert:Langer termijn. Zegt je dat iets. Langer termijn.

Suzan:Langer termijn.

Bert:Het is een kwestie van investeren. Als Henk...

Erno:(komt op) Sorry dat ik wat laat ben. Prima bureau Bert. Zie je wel dat dat scheelt.

Bert:Ik weet niet Henk.

Erno:Geen woorden maar daden. Ik heb goed nieuws.

Suzan:We wilden even het een en ander overleggen. Wat betreft de planning.

Erno:Dat bedoel ik. Er zit flink schot in de zaak. Barkhorst wil details. Dat is een goed teken.

Suzan:Fantastisch.

Bert:Dat zei ik toch...

Erno:We gaan de hele zaak in kaart brengen. Het hele gebied. Kom op Bert. Hé. We zijn toch lekker bezig.

Bert:We zijn toch lekker bezig. Precies.

Erno:Hé. Trakteer ik een keertje op de hoeren. Ben je weer blij.

Bert:Ben ik weer blij Henk.

Suzan:Dat heeft hij niet nodig. Hè Bert.

Erno:Hé. Humor. Opent alle deuren. Moet je onthouden. Ook als we met de wethouder praten...

Suzan:Wanneer...

Erno:Ik ben keihard aan het lobbyen. Die man heeft het razend druk. Maar wat ik zei. Humor. Dat is de sleutel...

Bert:Ja ja. Humor. Oké.

Erno:Hé. Oké. Zo ken ik je weer. Oké. Hé. Oké. (z'n zaktelefoon gaat, hij draait zich af)
Hallo. Ja. Prima. (bergt z'n telefoon op) Ik moet er vandoor. Ik zie jullie...

Bert:Moment Henk. Ik. Henk.

Erno:Als jij de zaak nu even helemaal in kaart brengt...

Suzan:Luister Henk. Wanneer weet je meer van Barkhorst. Wat betreft onze planning.

Erno:Ik heb morgen een gesprek. Om elf uur kom ik hier langs met de uitslag.

Suzan:Ik ben zo blij dat je een goed woordje...

Erno:Bluf jongens. Waar een wil is... (gaat af)

SCENE 5

(Bij Bert thuis. Erno loopt heen en weer. Suzan geeft de planten veel te veel water)

Suzan:Hij zal er echt zo zijn.

Erno:Geen probleem.

Suzan:Ik begrijp het niet. Hij zou om elf uur terug...

Erno:Precies. Precies.

Suzan:Wat zei Barkhorst...

Erno:Vertel ik als Bert er is.

(stilte)

Erno:En. Hoe bevalt het. Hier.

Suzan:Prima.

Erno:Met hem. En alles.

Suzan:Heel goed hoor.

Erno:Of is de nieuwigheid er al weer vanaf.

Suzan:We zijn nog heel verliefd.

Erno:Zou toch kunnen.

Suzan:Alles kan Henk.

Erno:Zeg maar Erno.

Suzan:Wat.

Erno:Zo heet ik echt. Bert noemde me Henk. Toen heb ik het maar zo gelaten.

Suzan:Erno past veel beter bij je.

Erno:Dan noem jij me lekker Erno.

Suzan:Ja ja.

Erno:Of vind je dat gek.

Suzan:Nee hoor.

Erno:Hè.

Suzan:Nee hoor.

(stilte)

Suzan:(kijkt op haar horloge) Gek hoor.

Erno:(doet haar na) Gek hoor.

Suzan:Hij is altijd op tijd.

Erno:(doet haar na) Hij is altijd op tijd.

Suzan:Doe niet zo stom.

Erno:(doet haar na) Doe niet zo stom.

Suzan:Als Bert zo komt...

Erno:Is het gedaan. Ik weet het.

(stilte)

Erno:Waar denk je nu aan.

Suzan:Nergens.

Erno:Weet je Suzan.

Suzan:Ja... Nee.

Erno:Vreemd gaan in gedachten mag best.

Suzan:Wat.

Erno:Daar is niets op tegen.

Suzan:Ik...

Erno:Een beetje fantaseren. Als je eens wist hoe vaak wij het gedaan hebben. In mijn gedachten.

Suzan:Niet waar.

Erno:In mijn auto. Gaf ik je een lift. Omdat jij met pech langs de weg stond. Dat soort situaties.

Suzan:Niet waar.

Erno:O god. Ik weet alles van je.

Suzan:Onzin.

Erno:Ik ken je door en door. (steekt een sigaret op, geeft die aan haar, neemt er zelf een) Waar blijft die Bert toch.

Suzan:(neemt een flinke trek, blaast de rook omhoog)

Erno:Kijk. Je schrijft mijn naam in de lucht. Zie je. E. R. N. O.

Suzan:Waar dan.

Erno:Kijk dan. E. R.

Suzan:Ik zie niets.

Erno:Je moet het willen zien. (ze tikken allebei tegelijkertijd hun as in de asbak, op dat moment komt Bert binnen met een doos tompoezen)

Bert:Hallo lieve mensen. (noteert dat ze allebei hun hand snel terugtrekken uit de asbak) Ik dacht ik neem tompoezen mee. Aanbieding. Drie voor de prijs van twee. Sinds wanneer rook jij.

Suzan:(drukt haar sigaret uit) Ik rook eigenlijk niet.

Erno:Ha die Bert.

Suzan:Het is meer voor de gezelligheid.

Erno:Ik ben gek op tompoezen.

Bert:Dat komt dan mooi uit.

Suzan:Dan zal ik er even thee bij zetten.

Erno:Verrukkelijk.

Bert:Zeg dat wel. (Suzan gaat af, stilte)

Erno:Zo...

Bert:Sorry dat ik te laat ben.

Erno:Geeft niets.

Bert:Jawel. Ik had pech.

Erno:Toevallig.

Suzan:(komt uit de keuken, geeft Bert een kus) Was ik vergeten. (rent weer terug naar de keuken)

Erno:Leuk hoor. Jullie twee zo te zien.

Suzan:(vanuit de keuken) Ik had je al gemist. Stom hè.

Bert:Leuk hè.

Suzan:(vanuit de keuken) Ook al was je maar een uurtje weg.

Bert:Even to the point Henk.

Erno:Heel goed Bert. To the point. Zo is dat.

Suzan:(vanuit de keuken) Waarom was je zo laat terug.

Bert:(roept) Ik had pech met de auto. (tegen Erno) En. wat zei Barkhorst.

Suzan:(komt de kamer in) Hè.

Bert:Ik had pech met de auto.

Suzan:Goh. (kijkt hem strak aan)

Bert:Heb je hem gesproken.

Erno:Dat zit zo...

Suzan:Ik zei goh.

Bert:Nou en.

Suzan:Dat je pech met de auto had.

Bert:Niks aan de hand. Hij is al lang in de garage. Ik kreeg een lift van iemand. Niks aan de hand schatje.

Suzan:Schatje.(kust zijn hand, ruikt aan zijn vingers) Ik denk dat het water kookt. (gaat naar de keuken, Bert ruikt ook even aan zijn vingers)

Erno:Heel leuk Bert. Om jullie zo te zien.

Bert:Vind ik zelf ook. Maar wat betreft Barkhorst...

Suzan:(roept vanuit de keuken) Mijn man neukt met een andere vrouw.

Bert:Ik bedoel wat zei die...

Erno:Je werd geroepen net.

Bert:Ik bedoel wat Barkhorst zei.

Suzan:(vanuit de keuken) Godverdomme Bert.

Bert:(roept) Suzan. Ik...

Suzan:(komt terug, doet hem na) Suzan. Ik... Godver Bert. Kut jongen. Kut gewoon.

Bert:Ik begrijp niet...

Erno:Jongens. Ik denk...

Bert:Helemaal niet Henk.

Suzan:Of dacht je dat ik gewoon helemaal gek ben Bert. Pech met de auto.

SCENE 6

(Bert zit achter zijn bureau, ongeschoren en zonder stropdas. Erno heeft problemen met zijn zaktelefoon. Hij slaat er hard mee op de tafel, daarna doet ie het weer)

Erno:Zo. En.

Bert:Ze praat niet meer met me.

Erno:Terwijl het zo goed ging...

Bert:Precies.

Erno:Ik vond het juist zo leuk om jullie zo te zien.

Bert:Ze gelooft echt dat ik iets met een andere vrouw heb.

Erno:Rot voor je.

Bert:Ik begrijp het niet.

Erno:Rot voor je Bert .

Bert:We gaan gewoon verder Henk. Het hele project. Geen woorden maar daden. Dat heb je zelf gezegd.

Erno:Het is beter dat je je goed voelt. Eerst.

Bert:Welnee. We gaan er keihard tegenaan.

Erno:Ik denk toch dat het beter is...

Bert:(grijpt Erno bij z'n colbert) Verdomme. Henk. Je laat me niet in de steek hè.

Erno:Hé Bert.

Bert:Ons project Henk.

Erno:Natuurlijk.

Bert:Jou kan ik vertrouwen Henk.

Erno:Natuurlijk.

Bert:We gaan het doen hè.

Erno:We gaan het doen Bert.

Suzan:(komt op) Hé. We hebben bezoek. (kust Erno) Dat mag best. We kennen elkaar nu al een tijdje. Zachte lippen. (loopt langs Bert) Het stinkt hier. (gaat weer af)

Erno:Sorry Bert.

Bert:Allemaal jaloezie.

Erno:Precies. We moeten de zaken op waarde schatten.

Bert:Zo is het. Ik ben blij dat ik jou heb.

Erno:Het trekt wel weer bij jongen.

Bert:Ik weet het niet Henk.

Erno:Het zijn de hormonen. Daar hebben wij geen weet van.

Bert:Ik hoop het.

SCENE 7

(Bert zit aan zijn bureau, met z'n handen onder z'n kin. Voor hem een volle asbak. Bert steekt een nieuwe sigaret aan met een nog brandende peuk)

Bert:Het is een kwestie van organisatie. Investeren. Langer termijn. Dat vooral. Dat vooral Bert. Laat je niet naaien jongen. Suzan trekt wel weer bij. Natuurlijk. Toerisme. Hoor je. Toerisme. Onze camping. Die dingen. Alles komt goed Bert. Alles komt goed. Ze houdt van je. Nog steeds jongen. Het moet slijten. Dat is het. Als ze zo binnen komt is alles weer zo als het was. Ze zal weer van je houden. Zo gaat dat Bert. Zo gaat het gewoon. Ze komt binnen. En dan...
(Suzan komt binnen, zegt niets en gaat uit het raam staan kijken)

Bert:Suzan.

Suzan:Ik was alleen.

Bert:Luister Suzan.

Suzan:Doodse stilte.

Bert:Verdomme Suzan.

Suzan:Toen werd er plotseling geklopt.

Bert:Ik...

Suzan:Als de nood het hoogst is. Werd er plotseling op de deur geklopt...

Bert:We kunnen toch gewoon...

Suzan:Stond daar de man van mijn dromen. Alsof het zo bedoeld was.

Bert:Luister Suzan.

Suzan:Jij hebt mij nooit begrepen Bert. Bij hem kon ik alles kwijt. Alsof het allemaal zo bedoeld was.

Bert:We moeten praten Suzan. Wat betreft de toekomst. De camping. Onze camping.

(er wordt op de deur geklopt, Suzan wil open doen)

Bert:Blijf zitten. (Suzan wil toch naar de deur, Bert duwt haar weer terug op haar stoel)
Zitten verdomme. We moeten praten Suzan.

Suzan:Er werd geklopt.

Bert:Onzin.

Suzan:Ik heb het duidelijk gehoord.

Bert:Je haalt je van alles in je hoofd. We moeten praten...

Suzan:Ik moet open doen. Het moet. (staat op)

Bert:(slaat op tafel) Godverdomme. (er wordt weer geklopt, nu iets harder) Je bent ziek Suzan.

Suzan:(Suzan rent naar de deur)

Bert:(trekt een blikje bier open) Ziek ben je.

Suzan:Het is nog ochtend Bert.

Bert:Ik drink wanneer ik dat wil ja. (er wordt nu op de deur gebonsd) Omdat ik hier de baas ben. Het is mijn huis. Verdomme. Mijn eigen huis. Ik mag verdomme in mijn eigen huis doen wat ik wil. (Suzan heeft de deur open gedaan, Erno is binnengekomen) Ik laat me niet commanderen. Door niemand. Ik woon hier. En zo is het. (slaat op de tafel) Godverdomme. (gooit een kopje tegen de muur) Godverdomme. Er wordt hier niet geklopt zeg ik. (wil weer een kopje tegen de muur gooien, ziet Henk) Hé. Die Henk.

Erno:Ik kom toch niet ongelegen.

Bert:Welkom jongen. Welkom. We hadden net een discussie. Vandaar.

Erno:Ik dacht al.

Bert:Welnee jongen. Ben je gek.

Erno:Wat bedoel je daarmee.

Bert:Je moet maar niets meer denken.

Erno:Ik ben een vrij man Bert.

Bert:Ben je gek jongen.

Erno:Ik denk wat ik wil.

Bert:Dat denk je maar.

Erno:Wat heb jij een praatjes ineens Bert.

Bert:Ik kan het niet helpen. Het gaat vanzelf. Het is mijn algemene ontwikkeling. In een keer komt alles terug. De hele middelbare school.

Erno:Dat zint me niets Bert.

Bert:Dacht je dat ik het leuk vond. Ik voel me zo geïsoleerd ineens. Alsof ik alles overzie. Boven de hele wereld sta. Ook boven jou Henk.

Suzan:Houdt daar mee op Bert.

Bert:Dat ik ooit tegen je op keek. Dat begrijp ik niet meer. Opeens.

Erno:Bert.

Bert:Er moet daarnet wat geknapt zijn in mijn kop. Alsof ik door een muur heen stapte. Zo helder ik alles nu zie. Erno.

Erno:Hoe weet je dat ik Erno heet.

Bert:Ik zie het ineens. Jouw lage fantasietjes. De zak met pornoboekjes onder je bed. En dat je stiekem naar de hoeren gaat. Op woensdag. Ik zie het allemaal Erno. Wat ben je klein jongen. Wat ben je ongelofelijk klein. Je bent ineens zo'n miezer. Sorry. Henk. De woorden komen vanzelf. Je bent ineens zo'n slappe lul. Eerlijk waar.

Erno:Kijk uit Bert. Ons project...

Bert:Ik ga een blokje om. (af)

SCENE 8

(Bert komt de ruimte binnen. Erno zit achter zijn bureau, Suzan masseert zijn nek)

Bert:Wat is...

Erno:Voor je eigen bestwil Bert.

Bert:Suus...

Suzan:We dachten dat...

Bert:Helemaal niet.

Erno:Luister Bert...

Bert:Ik laat me toch godver niet...

Erno:Bert...

Bert:Het is verdomme...

Suzan:Het is voor je eigen bestwil. In het belang van het bedrijf...

Erno:Je bent echt overspannen...

Bert:Ik weet genoeg. Oké. (slaat de deur achter zich dicht)

(stilte)

Suzan:Misschien was het toch niet...

Erno:Jawel.

Suzan:Omdat Bert...

Erno:Begin jij nou ook al.

Suzan:Ik denk toch...

Erno:Je bent mooi Suus.

Suzan:Wat heeft dat er nou...

Erno:Vooral als je boos bent.

Suzan:Ik...

Erno:Die prachtige boze ogen.

Suzan:Zeg Erno...

Erno:Onze camping Suzan. Hoor je dat.

Suzan:Dat weet ik wel. Maar Bert...

Erno:Bert is niet capabel. Dat zie je toch.

Suzan:Jawel maar...

Erno:I love you.

SCENE 9

(Erno staat op het punt de deur uit te gaan, hij heeft zijn aktentas onder zijn arm)

Suzan: Wat ga je doen.

Erno: Wat zaken regelen met Barkhorst.

Suzan: Moet dat nu.

Erno: Ik heb een afspraak.

Suzan: Om elf uur 's avonds.

Erno: Die man die heeft het razend druk. Wees blij dat ie eventjes tijd maakt.

Suzan: Ik snap niet waarom...

Erno: Geeft niets. Alles komt in orde. Ik ben op tijd weer terug. (wil weggaan)

Suzan: Wacht. Erno.

Erno: (kijkt op zijn horloge) Ik kan echt niet...

Suzan: Staat hij er nog.

Erno: Niet weer beginnen.

Suzan: Ik vraag of ie er nog staat.

Erno: Ik begrijp niet...

Suzan: Ik ben een bang Erno. Staat hij er nog.

Erno: Laat je toch niet zo intimideren.

Suzan: Omdat het niet normaal is.

Erno: Hij gaat wel weg.

Suzan: Ik wil hier niet meer alleen zijn.

Erno: Luister Suzan.

Suzan: Je kunt je afspraken toch ook overdag...

Erno:(schreeuwt) Nee. Verdomme Suzan. Ik zeg toch dat Barkhorst een drukbezet man is. Wees blij dat...

Suzan:Ik vind het gewoon vreemd Erno. Omdat je iedere avond weg moet. Die Barkhorst...

Erno:Ik werk aan de toekomst. Suzan. De droom. Net zo goed voor jou. Dus geef me de ruimte.

Suzan:Hij maakt me nerveus Erno. Zoals ie daar staat. Al wekenlang voor onze deur staat. Snap je dat niet. Dat ik daar nerveus van wordt. Steeds een schim voor de deur.

Erno:Allemaal aanstellerij. Hij vraagt alleen maar om aandacht.

Suzan:Ik ben zo bang dat hij me wat aandoet. Net als jij weg bent.

Erno:Allemaal onzin.

Suzan:Jij kent hem niet Erno. Als hij boos is...

Erno:Ik moet echt gaan schatje. (kust haar op haar voorhoofd, gaat af, stilte)

(er wordt op de deur geklopt, Suzan schrikt op, maar maakt geen aanstalten om open te doen, zet een muziekje op, en zingt hard mee. Er wordt weer geklopt. Harder. Stilte. Dan wordt plotseling de deur opengetrapt. Bert staat op de drempel. Hij ziet er verlopen uit in een drijfnatte regenjas, loopt naar de pick up)

Suzan:Ga weg Bert.

Bert:Het is nog steeds mijn huis. (wil de plaat afzetten)

Suzan:Laat draaien die plaat.

Bert:(slaat de naald van de plaat) Sorry.

Suzan:Mijn lievelingsplaat...

Bert:Het spijt me.

Suzan:Luister...

Bert:(schreeuwt) Wat ben je toch een stomme trut. (schrikt van zichzelf) Sorry.

Suzan:Ik vind niet dat je het recht hebt...

Bert:Het is niet goed wat ik doe. Ik weet het. Sorry.

(stilte)

Bert:(schreeuwt) Ik zeg toch sorry. (schrikt weer van zichzelf) O god. Dat was niet de bedoeling. Het komt door het weer. Daar wordt iedereen humeurig van. Het spijt me Suzan. (doet een stap in haar richting)

Suzan:Ga weg Bert.

Bert:Jij denkt dat ik ongelukkig ben hè.

Suzan:Ik wil dat je weggaat.

Bert:Nu mijn leven is veranderd. Nu ik enkel nog buiten sta.

Suzan:Je maakt me bang Bert.

Bert:Maar ik was nog nooit zo gelukkig. Omdat ik één met de natuur ben. Als je eens wist hoe lang de dagen duurden. Als je altijd buiten staat. En wat er op zo'n dag niet allemaal gebeurt. (doet weer een stap in haar richting)

Suzan:Niet doen.

Bert:Ik kwam voor een vuurtje.

(stilte)

Bert:Mijn sigaret is uitgeregend.

Suzan:Ik wil je niet meer zien.

Bert:Ik vraag alleen een vuurtje.

(stilte)

Suzan:Bert...

Bert:Geef me een vuurtje. Dat is alles.

Suzan:(geeft hem een vuurtje)

Bert:Je bent veranderd Suzan. Alles is veranderd. (loopt naar de deur, blijft op de drempel staan) Jammer. (trekt een groot mes uit z'n jas, steekt er mee in de lucht, stopt het weer terug in zijn jas)

Suzan:Jij bent veranderd Bert.

Bert:Jullie hebben mij geruïneerd. (gaat weg)

SCENE 10

(Erno zit achter het bureau, toetst driftig op z'n zaktelefoon, Suzan geeft de planten water)

Erno:Je moet het doen Suzan.

Suzan:Ik kan het niet.

Erno:(stopt z'n telefoon in z'n binnenzak) Denk aan de toekomst.

Suzan:Bert tekent nooit.

Erno:Het moet Suzan. Het moet. Barkhorst gaat niet akkoord zonder handtekening van Bert. Het is zijn grond. Het huis is van hem. Jij bent de enige die hem over kan halen.

Suzan:Ik kan het niet.

Erno:Voor jou doet hij alles.

Suzan:Ik weet het niet Erno.

Erno:Godverdomme Suzan. Barkhorst ziet het zitten. Hoor je dat. Hij hapt. Alleen nog die handtekening en we kunnen beginnen.

Suzan:Maar hij is gevaarlijk.

Erno:Onze camping. Hoor je dat Suzan.

Suzan:Hij heeft een mes.

Erno:Allemaal bluf. Onze eigen camping. Jouw toekomst.

Suzan:Ik ben bang voor hem.

Erno:Denk daar maar eens over na. (wil af)

Suzan:Wat ga je doen.

Erno:Naar Barkhorst.

Suzan:Alweer.

Erno:Ik moet die man aan het lijntje houden. Laat me niet in de steek schatje.

Suzan:Ik vind het niet meer leuk Erno.

Erno:Wat dacht je van mij. (af)

(er wordt op de deur geklopt, Suzan schrikt op, maar maakt geen aanstalten om open te doen, zet een muziekje op, en zingt hard mee. Er wordt weer geklopt. Harder. Stilte.

Suzan:Ben jij het Bert.

Plotseling wordt de deur opengetrapt. Bert staat op de drempel. Hij ziet er verlopen uit in een drijfnatte regenjas, loopt naar de pick up)

Suzan:Niet doen Bert.

Bert:Het is nog steeds mijn huis. (wil de plaat afzetten)

Suzan:Dat weet ik wel maar...

Bert:(slaat de naald van de plaat) Sorry.

Suzan:Mijn lievelingsplaat...

Bert:Het spijt me.

Suzan:Luister...

Bert:(schreeuwt) Wat ben je toch een stomme trut. (schrikt van zichzelf) Sorry.

Suzan:(steekt een sigaret op, inhaleert diep) Slecht hè. Ik was er helemaal vanaf. Het komt van de zenuwen.

Bert:(lacht naar Suzan)

Suzan:(blijft hem aankijken) Ben ik veel veranderd. (zwijgen) Zeg eens.

Bert:Het mooie is er wel vanaf.

Suzan:Ik moet met je praten Bert.

Bert:Heel goed. We moeten praten.

Suzan:Omdat het zo niet langer gaat.

Bert:Suzan.

Suzan:Ik zal een biertje voor je halen.

Bert:(schreeuwt) Niet doen. (tegen zichzelf) Je moet helder blijven Bert. Trap er niet in jongen. De mensen zijn slecht. Blijf op je hoede. (met normale stem) En. Hoe gaat het met jou.

Suzan:Bert...

Bert:(schreeuwt) Niet van onderwerp veranderen. Ik stel een vraag. Dan moet jij antwoord geven. Zo gaat dat.

Suzan:Met mij gaat het goed.

Bert:Precies. Precies. Zo gaat dat. Met jou gaat het goed. (tegen zichzelf) Let op Bert. Let op.

Suzan:Weet je nog Bert. (gaat gemakkelijk op de bank zitten) Hoe wij in Spanje (wipt haar schoen uit)

Bert:Wat doe je.

Suzan:Ik...

Bert:Wat bedoel je daarmee.

Suzan:Bert...

Bert:Aandoen die schoen.

Suzan:Hij klemt...

Bert:Ik laat me niet lijmen. Door niemand. (Suzan doet haar schoen weer aan) Precies.

Suzan:Weet je nog Bert...

Bert:Nee.

Suzan:Wat een plezier we hadden.

Bert:Ik weet niks meer.

Suzan:In Spanje.

Bert:Ik kan me niets meer herinneren.

Suzan:Wij samen.

Bert:(begint te huilen) Suzan. Ik. Spanje. Wij samen. (staat op) Oké. We moeten praten

Suzan.

Suzan:Precies.

Bert:Het gaat zo niet langer.

Suzan:Nee.

Bert:Zoals ik nu ben. Daarbuiten. De hele dag. En jij hier binnen. Terwijl wij toch samen.
Want dat was het plan. En dan nu dit. Jij denkt dat ik ongelukkig ben hè.

Suzan:Wat dacht je van mij Bert. Wat dacht je van mij. Omdat Erno en ik...

Bert:(schreeuwt) Het is nog steeds mijn huis. O god. Sorry.

Suzan:Het spijt me Bert. Mij ook.

Bert:Mag ik een biertje alsjeblieft.

Suzan:Natuurlijk. (trekt een blikje open)

Bert:Alleen voor de dorst.

Suzan:(terwijl ze zijn biertje inschenkt) Want dacht je dat ik het leuk vond. Zoals het nu
gaat. Met Erno. En alles.

Bert:Ik dacht. Suzan. Ik weet niet.

Suzan:Dacht je dat ik het leuk had. Met Erno.

Bert:Ik weet het niet Suzan.

Suzan:Hij bedreigt me. Hij dwingt me van alles te doen.

Bert:Ik wist niet. Suzan.

Suzan:Haal me hieruit Bert. Haal me uit deze nachtmerrie.

Bert:We moeten praten Suzan.

Suzan:Je moet me helpen Bert...

Bert:We komen er uit.

Suzan:Ik weet het niet.

Bert:Als we maar praten.

Suzan:Denk je dat...

Bert:Gewoon lekker praten.

Suzan:Gewoon lekker praten Bert.

Bert:Dan komt alles goed.

Suzan:Dan komt alles goed.

Bert:Zeker bij ons.

Suzan:Zeker bij ons Bert.

Bert:Ik voel me stukken beter nu.

Suzan:Ik heb je nodig Bert.

Bert:Precies. Suzan. Zo zie ik het ook.

Suzan:Je moet me helpen.

Bert:Altijd. Suzan. Voor jou doe ik alles. (haalt een revolver uit z'n jaszak) Alsjeblieft.

Suzan:Ik weet niet of...

Bert:Neem maar gerust. Ik heb er toch twee. (haalt een andere revolver uit z'n jaszak)
Gevonden bij het grof vuil.

Suzan:(aarzelt, doet dan de revolver in haar handtas) Wat betreft ons plan van die
camping...

Bert:Dat plan is oké.

Suzan:Ik heb je handtekening nodig.

Bert:(drinkt zijn blikje bier leeg)

Suzan:Vanwege de vergunning.

Bert:(wijst op haar handtas) Dus je weet wat je te doen staat.

Suzan:Het heeft haast. Barkhorst...

Bert:Ik houd van je Suzan. (af)

SCENE 11

(Erno zit achter het bureau met een fles champagne en drie glazen)

Erno:Barkhorst komt zo. (slaat op het bureau) Verdomme. Ik heb gezegd dat alles in orde zou zijn. Verdomme.

Suzan:Ik kan het niet helpen.

Erno:Ik moet verdomme alles alleen doen. Barkhorst komt zo Suzan. Hoor je dat. Ik had de champagne al... Ik bedoel. Suzan.

Suzan:Ik heb het geprobeerd.

Erno:(schreeuwt) Maar dat was niet genoeg. (slaat op het bureau) Verdomme. Suzan. En nou niet beginnen te huilen. Barkhorst...

Suzan:Ik begin helemaal niet te huilen.

Erno:Dat bedoel ik. Er wordt hier niet gejankt. Ik. Wacht. Moment. Ik heb papier nodig. Papier Verdomme. De hele zaak op een rij. Ik bedoel. Structuur. Ik kan het zo niet overzien. De chaos in mijn hoofd op papier. Papier. En pen. Een pen. (schreeuwt) Een pen verdomme. (Suzan geeft hem een pen) Ik moet het voor me zien. Een schema. Puntsgewijs. De feiten. Anders komen we er niet uit. Structuur. Verdomme. De hele zaak... Sta me niet zo dom aan te staren. (wil haar met zijn vuist in het gezicht slaan, de handtas van Suzan valt met een doffe klap de grond)

Suzan:Niet doen Erno.

Erno:Help me. Ik moet hier verdomme de hele zaak in mijn eentje. En steeds weer hè. Steeds weer. Verdomme. Want Barkhorst. Ik. Geen paniek. Punt één. Het plan deugt. De hele camping. Dat deugt. Toch.

Suzan:Zo is het.

Erno:Punt twee. De handtekening. (schrijft op) De handtekening. Daar zit het klem. Precies. (schrijft op) Klem. Dus. (stilte) Ik. Verdomme. Suzan. Ik kom er niet meer uit. Ik bedoel. Het hele

overzicht. Hier. (laat haar het papier zien) Kijk zelf. Muurvast. Verdomme. Ik. Barkhorst zal wel denken. (er klinkt een schot van buiten het huis). Ik...

Suzan:Wat was dat.

Erno:Oké. Oké. Laat het maar gebeuren. Ik ben er klaar voor. Laat het dan maar komen. Oké.

(er wordt op de deur geklopt)

Erno:Natuurlijk. Oké. Oké.

Suzan:(wil de deur open doen)

Erno:Wacht Suzan. Ik... (er wordt weer geklopt) Ik. Barkhorst. Ik. Moment. (kijkt nog eenmaal op zijn papier) Jawel. Jawel. (er wordt weer geklopt) Ik ben er klaar voor. (Suzan wil de deur open doen) Suzan. (Suzan stopt) Ik houd van je. (er wordt weer geklopt) Jawel. Jawel.

(Suzan doet de deur open, Bert staat op de drempel)

Suzan:Bert.

Bert:Ik wacht op de knal Suzan.

Erno:Hé. Bert. jongen. Blij je te zien. Omdat. Kijk. Hier. Het schema. (houdt het papier omhoog, roept tegen Suzan) Maak een kop koffie voor hem. Wil je koffie.

Bert:Nee dank je.

Erno:(roept) Iets anders. (tegen Bert) Kijk. Zie je. De handtekening. Zie je het nou. We hebben het nodig. Het is echt nodig jongen. Hier. Kijk zelf. Daar staat het. Klem. Zie je. (drukt hem het papier onder de neus, roept tegen Suzan) Een biertje. Geef hem een biertje. (biedt Bert een sigaret aan) Sigaret. Ik bedoel roken.

Bert:Nee dank je.

Suzan:(komt terug met een blikje bier)

Bert:Nee dank je.

Erno:Houdt nou eens op jongen. Niet zo bescheiden. Neem een sigaret.

Bert:Jullie denken dat ik ongelukkig ben hè.

Suzan:Welnee.

Bert:Ik ben een goed mens.

Erno:Dat zien we best. Suzan en ik. En jij Bert. Wij samen. En wel meteen. (legt een papier op tafel) Hier. Het is nodig Bert. Je hoeft alleen even te tekenen. Laatste kans.

Bert:Natuurlijk. Natuurlijk.

Erno:Je bent een goed mens.

Bert:Natuurlijk natuurlijk. (pakt een pen uit zijn binnenzak)

Erno:Je bent een echte vriend. (slaat hem net iets te hard op zijn schouder)

Bert:(trekt een revolver, woedend) Hé. Pas op hè. Pas op.

Suzan:Niets aan de hand.

Bert:Pas op hè.

Erno:Goed volk Bert.

Bert:Hé. Oppassen. Hé. Wat zeg ik.

Erno:Oké Bert. Goed volk.

Bert:Niets daarvan. Wat zeg ik.

Erno:Oppassen. Bert. Je zei oppassen.

Bert:Ik zei oppassen. Dat zei ik.

Erno:Precies.

Bert:Ik zei oppassen.

Erno:Niets aan de hand Bert.

Bert:Jullie denken dat ik ongelukkig ben hè.

Suzan:Welnee Bert.

Bert:Eerlijk zeggen.

Erno:Ben je gek.

Bert:Helemaal niet.

Erno:Dat bedoel ik niet Bert. Hé. Bert...

Bert:Hé. Bert. Wie is dat. Hé. Bert. Ik kan me er niets meer van herinneren. Die Bert van toen. Die goeie ouwe Bert. Of Henk. Mijn goeie vriend Henk. Mijn compagnon. Ken jij die nog. Erno.

Suzan:Luister Bert...

Bert:Die goeie ouwe Henk. De aanpakker. De man van de schouders eronder. Ken jij die nog.

Erno:Wees nou even reëel Bert.

Bert:Ben ik niet reëel. Jongens. Wat krijgen we nou. Hé. Oppassen hè. Weet je nog. Suzan. Van Spanje.

Suzan:Natuurlijk.

Bert:Wij. Met z'n tweeën. In Spanje.

Suzan:In Spanje Bert. Natuurlijk.

Bert:Ik weet er niets meer van. Hé. Erno. Vriend. ik weet er niets meer van. Alles vergeten. Dat is gek hè. Helemaal weg. Weet ik niets meer van. Geen Bert. Geen Henk. Geen Suzan. Alleen Erno. Die ken ik. Dat ben jij. (richt zijn pistool op Erno)

Erno:Vriend. Bert. Vriend.

Bert:Jij denkt dat ik ongelukkig ben hè.

Suzan:Welnee.

Bert:Dit is tussen Erno en mij. (tegen Erno) Jij denkt dat ik ongelukkig ben hè.

Suzan:Bert.

Bert:Suzan. Je weet het. Voor jou doe ik alles.

Erno:Hij mag het niet doen Suzan. Omdat wij hier als vrienden.

Bert:Jij hebt mij geruïneerd...

Erno:Dat was niet de bedoeling Bert. Eigenlijk wil ik dat iedereen gewoon gelukkig. Gewoon gelukkig. En dan naast elkaar. Gewoon naast elkaar. Echt waar Bert.

Bert:(richt zijn revolver) Kom op Bert.

Erno:Niet doen Bert. We moeten praten. De hele zaak uitpraten. Suzan.

Bert:Ik doe het voor jou Suzan.

Erno:Nog één sigaret. De allerlaatste. Dat kun je niet weigeren. Bert. Vriend. Suzan.
Nog één sigaret.

Bert:Vaarwel Erno.

Suzan:(haalt haar pistool uit haar handtas, richt op Bert) Niet doen Bert.

Bert:Suzan. Ik...

Suzan:Leg je pistool weg.

Bert:Luister Suzan.

Suzan:Ik tel tot tien. Eén...

Bert:Ik doe het voor jou Suzan...

Suzan:Twee...

Erno:Doe wat ze zegt.

Suzan:Drie...

Bert:Wat betreft ons project Suzan. Wat je zei...

Suzan:Vier...

Bert:Omdat het tussen Erno en jou niet zo goed ging.

Suzan:Vijf...

Erno:Verdomme Bert...

Bert:Onze camping Suzan.

Suzan:Zes...

Erno:Doe wat ze zegt Bert...

Bert:Suzan. Ik dacht...

Suzan:Zeven...

Bert:We moeten praten Suzan.

Suzan:Acht...

Erno:Ze meent het jongen. Ze meent het.

Suzan:Negen...

Bert:Allemaal bluf...

Suzan:Tien.

Bert:Allemaal- (Suzan schiet, door de schok haalt Bert ook de trekker over)

Suzan:Ik had je gewaarschuwd Bert...

Erno:Ik zeg toch ze meent het.

Bert:Je hebt me geraakt Suzan.

Erno:Onzin.

Suzan:Ik had je gewaarschuwd Bert.

Bert:Ik voel me beroerd jongens.

Erno:Allemaal onzin...

Suzan:Het was niet de bedoeling.

Erno:Precies. Geen paniek. Niets aan de hand.

(er volgt een heel lange stilte, Erno strompelt naar de tafel waar het papier van Barkhorst op ligt)

Erno:(kijkt naar buiten) Prachtig weer jongens. Ik heb het gevoel dat het weer lente wordt. (zakt door zijn knieën) Niets aan de hand. (geeft het papier aan Bert) Je moet alleen even tekenen Bert. Pure formaliteit.

Bert: (zet z'n handtekening onder het papier) Zo. Het is getekend. (geeft het papier aan Erno) Ik ben een goed mens.

Suzan:Bert. Lieve Bert.

Erno:Gaan we gewoon keihard aan de slag.

Suzan:Zo is het.

Bert:Geef maar aan Barkhorst. Zeg maar dat ik akkoord ga.

Erno:Zo is het. (trekt de fles met champagne open, schenkt drie glazen in) Op de camping mensen.

Suzan:Op onze camping.

Bert:Onze camping.

Erno:Proost. (zakt door zijn knieën) Niets aan de hand.

Bert:Godver. Erno.

Suzan:Kom op Erno. Op onze camping.

Bert:Erno. Verdomme. Op de toekomst. Ik bedoel. Alles.

Erno:(staat op) Het spijt me Suzan. (hij zakt in elkaar) Sorry. Het komt door het schieten denk ik.

Bert:Er is hier niet geschoten. Nooit. (staat op) Probeer je er niet onderuit te lullen. (zakt in elkaar)

Suzan:(probeert Bert overeind te helpen) Opstaan jongens. Aan de slag.

Bert:Ik ben een beetje moe Suzan.

Suzan:Onzin. Je moet nu opstaan.

Erno:Jongens...

Bert:Ik moet nu opstaan.

Erno:Doe het licht aan jongens. Ik geef het op.

Suzan:Egoïst.

Erno:Ik geef het op. (hij sterft)

Suzan:Verdomme. We moeten werken. Werken aan de toekomst.

Bert:Werken aan de toekomst Suzan.

Suzan:Ik heb er recht op. Weet je nog. Van Spanje Bert.

Bert:Van Spanje. Ik.

Suzan:Niet voor niets Bert. Ik had een droom.

Bert:Zo is het Suzan.

Suzan:Zonder toekomst ben je nergens Bert. Je moet nu opstaan.

Bert:Zonder toekomst ben je niets Suzan. Ik...

Suzan:Jij was de enige Bert.

Bert:Ik ben de enige Suzan. Wij waren... Ik was. Ik... (hij sterft)

Suzan:Bert. (probeert hem omhoog te trekken) Hé. Bert. En ik dan. Hè. Hoe zit dat. En ik dan. Ik bedoel. (de telefoon gaat in de binnenzak van Erno's colbert, Suzan haalt hem eruit, de rest van de tekst spreekt ze in de hoorn) Ik dacht dat ik. Dat ik hier. Ik. Toen ik hier. Ik. Dat ik dan. Toen. Ik kon toch niet weten. Toen. Dat ik zo. Zoals nu. Nu ik zeg dat ik dacht. Toen. Dat ik denk dat ik toen dacht dat het goed was. Gewoon goed. En dan net. Toen ik schoot. Ik. Ik wist toch niet. Dat ik nu zo denk. Want ik wist net niets. Toen ik schoot. Want ik dacht toen. Dat het goed zou zijn. Gewoon goed zou zijn. Hoe kon ik net weten. Dat ik nu. Nu ik zit. Hier. Zo zit. Als ik nu zit. Dat ik zo zou zitten nu. Dus ik schoot. Ja. Ik schoot. Net. Maar ik zei nog. Ik zei nog. Pas op. Toch. Jongens. Ik zei nog pas op. Toch. Jongens. Ik. Jongens.

-EINDE-